

РЕШЕНИЕ

№ 35330

гр. София, 28.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 10.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на
прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **5730** по описа за
2025 година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), чрез
процесуалния си представител юрк. К., срещу Решение № 692 от 20.02.2025 г., постановено по
АНД № 17863/2023 г. по описа на Софийски районен съд, 133-ти състав, с което е отменен
електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН] от 23.02.2021 г. на Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ) за
налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронната система за събиране
на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата (ЗП), с който на „Дрийм Транс“ ЕООД, на
основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. чл. 179, ал. 3б от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е
наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 500 лв. за нарушение
на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

Касаторът изразява несъгласие с изводите на районния съд, като излага мотиви за неправилност и
незаконосъобразност поради нарушение на ЗДвП. Моли за отмяна на решението на СРС,
съответно да бъде потвърден оспорения ЕФ, като законосъобразен.

В съдебно заседание, редовно призован, касаторът се представлява от юрк. Б., който поддържа
жалбата и моли за нейното уважаване. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави
възражение за прекомерност.

Ответникът, „Дрийм Транс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Г. Н. В., чрез
пълномощника си адв. Л., в писмен отговор излага становище за неоснователност и недоказаност
на касационната жалба, поради което моли същата да бъде оставена без уважение, съответно

обжалваното решение да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно. Претендира разноски.

Редовно призван за съдебно заседание, ответника „Дрийм Транс“ ЕООД се представлява от адв. Л., която моли да бъде оставена без уважение касационната жалба и да бъде потвърдено решението на СРС. Прави възражение за прекомерност и представя писмена защита.

Представителят на Софийска градска прокуратура моли да бъде отхвърлена касационната жалба и да бъде потвърдено решението на СРС.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, XXV-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, намира следното от фактическа страна:

С оспореното пред касационната инстанция Решение № 692 от 20.02.2025 г., постановено по АНД № 17863/2023 г. по описа на Софийски районен съд, 133-ти състав, е отменен електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН] от 23.02.2021 г. на АПИ за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП, с който на „Дрийм Транс“ ЕООД, на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 500 лв. за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

За да постанови обжалвания съдебен акт, решаващият състав на СРС е приел, че е процесния фиш следва да бъде отменен, тъй като е бил издаден при изначална опороченост, произтичаща от допуснати съществени процесуални нарушения с изключително висок интензитет.

За да отмени обжалвания пред него ЕФ СРС приема, че ангажирането на административнонаказателната отговорност по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП с издаване на електронен фиш при условията на чл. 189ж ЗДвП е недопустимо. По тези съображения, подробно мотивирани, СРС е отменил ЕФ.

Съобразявайки така възприетата фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното решение.

Пред СРС не са събирани гласни доказателства и не са разпитани свидетели.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

При така установеното, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи: Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна и при спазване на преклузивния срок.

Съдът намира подадената жалба за НЕОСНОВАТЕЛНА, а решението на СРС за правилно, поради следните съображения.

Същото е постановено при пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина и при правилно приложение на материалния закон. В тази връзка доводите в касационната жалба са неоснователни.

Безспорно към датата на твърдяното нарушение в разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП е предвидена възможност за издаване на ЕФ само и единствено за нарушения на чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, но не и за нарушения по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, поради което издаденият ЕФ е подлежал на отмяна само на това основание. Безспорно е също, че новата редакция на разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП е допълнена, като вече се предвижда, че „при нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение“. Изменението е влязло в сила от 13.02.2024 г. (ДВ бр. 13 от 2024 г.), което означава, че за нарушения като процесното, извършени преди тази дата, не съществува възможност за

издаването на ЕФ.

В тази връзка съдът счита, че е следвало нарушението да бъде санкционирано по общия ред чрез съставяне на АУАН и издаване на НП. Съгласно разпоредбата на чл. 189е, ал. 1 и ал. 2 от ЗДвП актовете за установяване на административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност (ал. 1), като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта (ал. 2). Възможност за съставяне на ЕФ е недопустимо да се извлича и от разпоредбата на чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП, където е уредено изграждането и поддържането от АПИ на информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3в. Същото важи и за разпоредбата на чл. 187а, ал. 4 от ЗДвП, съгласно която вписаният собственик, съответно ползвател, се освобождава от административнонаказателна отговорност по ал.1 и 2 във връзка с административни нарушения по чл.179, ал. 3 – 3б, ако в срок от 7 дни от връчването на акта за установяване на административно нарушение или ЕФ представи декларация, в която посочи данни за лицето, което е извършило нарушението и копие от свидетелството му за управление на МПС. Нормата на чл. 187а, ал. 4 от ЗДвП не предвижда изрично издаването на ЕФ за нарушение по чл.179, ал. 3б от ЗДП. Тя разглежда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност за нарушения по чл.179, ал.3 – 3б, за които са издадени ЕФ или са съставени АУАН, без да се конкретизира ЕФ и АУАН за кое от нарушенията се отнасят.

Липсата на изрична законова разпоредба, предвиждаща възможност за съставяне на ЕФ за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП изключва възможността за съставяне на ЕФ за този вид административни нарушения. Като е издал процесния ЕФ, АНО е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, което е самостоятелно основание за отмяна.

За пълнота на изложението съдът следва да отбележи, че наложеното наказание е непропорционално на тежестта на извършеното нарушение като съобразява в тази връзка Решение от 21.11.2024 г. по дело С-61/2023 г. на СЕС, съгласно което член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на „компенсаторна такса“ с фиксиран размер.

Водим от изложеното при служебната проверка, не се установиха въведените от касатора пороци по чл. 218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт. Процесното решение на СРС се явява обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него неоснователни.

По тези съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора е основателно искането за присъждане на разноски. Налице е възражение за прекомерност от страна на наказващия орган. Съдът счита, че естеството и характерът на оспорения в първоинстанционното производство ЕФ предопределя липсата на

фактическа и правна сложност на делото, поради което не са налице основания за възлагане в тежест на наказващия орган на пълния размер на договореното и заплатено от „Дриймс Транс“ ЕООД адвокатско възнаграждение. Размерът на адвокатското възнаграждение се обосновава с два обективни критерия - обем и сложност на извършената дейност, както и величината на защитавания интерес. В настоящия случай е проведена защита срещу един ЕФ. Предвид всичко изложено, няма пречка съдът служебно да намали размера на адвокатското възнаграждение и под минимума, предвиден в Наредба № 1/09.07.2004 г. Ответникът, чрез адв. Л., е направила искане за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение, в размер на 650 лв., съобразно договор за правна помощ от 08.05.2025 г., в който е записано, че възнаграждението е заплатено в брой. Предвид изхода на делото, такива се дължат. Настоящият съдебен състав намира, че и тук важи изложеното по-горе относно съразмерността на претендираното възнаграждение с фактическата и правна сложност на делото. Предвид натрупаната обилна съдебна практика по поставения въпрос, предмет на делото, в това число и на настоящия съдебен състав, делото не е нито с правна, нито с фактическа сложност, за да мотивира по-висок размер на възнаграждение. Поради това съдът счита, че възражението на касатора за прекомерност на адвокатското възнаграждение е основателно и същото следва да бъде определено в минимален размер, при съобразяване на чл. 8, ал. 1, вр. чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа и АПИ следва да се осъди да заплати на „Дриймс Транс“ ЕООД разноски в размер на 550 лв. По гореизложените съображения и на основание чл. 222, ал. 1 АПК, Административен съд – София град, XXV касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 692 от 20.02.2025 г., постановено по АНД № 17863/2023 г. по описа на Софийски районен съд, 133-ти състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ ДА ЗАПЛАТИ на „Дриймс Транс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], сумата от 550 (петстотин и петдесет) лв., представляваща разноски в производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: